

VIERAAN KIELEN OPPIMISTA JA VIERASKIELISTÄ OPPIMISTA

Aini Hartiala
Lotta Harviainen

Tulevaisuus on tekojemme summa

Johdatus vieraskieliseen opetukseen

Opas vanhemmille ja oppijoille

Tämä kirja kertoo kielten oppimisesta. Kutsumme sinut tutustumaan opetusmenetelmään, joka on vanha, mutta noussut nyt uudelleen pinnalle. Menetelmän englanninkielinen nimi on Content and Language Integrated Learning (CLIL). Suomessa puhutaan vieraskielisestä opetuksesta, kielikylvystä tai esimerkiksi sisältöpainotteisesta opetuksesta. Tässä kirjassa käytetään termiä vieraskielinen opetus. Menetelmä yhdistää vieraiden kielten oppimisen ja eri aineiden, kuten esimerkiksi maantieteen, matematiikan tai fysiikan oppimisen.

Vieraskielisen opetuksen avulla voidaan vahvistaa lasten ja nuoren positiivista suhtautumista vieraan kielen oppimiseen, muiden oppiaineiden oppimiseen sekä omaan itseän kielen oppijana.

Mitä on vieraskielinen opetus?

Vieraskielinen opetus tarjoaa lapsille ja nuorille mahdollisuuksia käyttää vierasta kieltä niin, että ennen pitkää heidän huomionsa siirtyy käytetystä kielestä yhä enemmän opittavaan asiaan.

Vieraskielisessä opetuksessa tietty osa kouluajasta käytetään muulla kuin oppilaiden yleisesti käyttämällä kielellä tapahtuvaan oppimiseen ilman, että vieraan kielen oppiminen olisi opetuksen ainoa tavoite. Vieras kieli

ja opetettava aines siis yhdistetään tavalla tai toisella. Opetuksella onkin kaksi päätavoitetta, joista toinen liittyy aineen tai jonkin aihekokonaisuuden ja toinen käytettävän kielen oppimiseen. Vieraskielisellä opetuksella sanotaankin olevan kaksoisfokus eli kaksoispainotus ja –päämäärä.

Käytännön toteutukset ovat hyvin moninaisia. Hyviä tuloksia on saatu mitä erilaisimmilla vieraskielisen opetuksen malleilla. Esimerkiksi 8-vuotiaiden viikoittainen puoli tuntia kestävä vieraskielinen opetustuokio voi sisältää lauluja ja leikkejä. Toisaalta esimerkiksi 13-vuotiaat lapset voivat opiskella jopa puolet kokonaistuntimäärästään vieraalla kielellä.

Useimmilla vieraskielisen opetuksen tunneilla vierasta kieltä ja äidinkieltä käytetään rinnakkain. Vieraskielisen opetuksen menetelmät sallivat eri kielten vaihtelun ja rinnakkaisen käytön tilanteen mukaan tehokkaan oppimisen takaamiseksi. Usein pääasiat käsitellään sekä oppilaiden äidinkielellä että vieraalla kielellä ja harjoitukset ja muut toiminnot tapahtuvat vieraalla kielellä.

Miksi vieraskielistä opetusta?

Jos olet joskus soittanut jotain instrumenttia tai pelannut pallopelejä, voit kuvitella, kuinka hankalaa olisi tehdä näitä asioita ilman käytännön harjoittelua. Kuvittele esimerkiksi opettelevasi soittamaan pianoa ilman, että pystyt koskemaan koskettimiin. Tai kuvittele harjoittelevasi jalkapallon pelaamista ilman, että pystyt kertaakaan potkaisemaan palloa. Oppiaksesi soittamaan pianoa tai pelaamaan jalkapalloa sinun olisi hyvä tietää, kuinka pianoa soitetaan tai jalkapalloa pelataan, ja myös harjoiteltava ja kokeiltava näitä taitoja käytännössä. Kaikkein tehokkaimmin uusia asioita opitaan, kun opittavasta asiasta saadaan tietoa ja tätä tietoa sovelletaan myös käytännössä. Tämä koskee niin musiikkia, jalkapallon peluuta kuin vieraan kielen oppimistakin.

Pianonsoittoa ja urheilua voidaan harrastaa sekä kouluajana että kouluajan ulkopuolella. Mitä mahdollisuuksia lapsilla on harjoitella oppimiaan kieliä koulun ulkopuolella? Jos mahdollisuuksia on kovin vähän, osa kielen opiskelamiseen käytetystä ajasta voi mennä jopa hukkaan. Vieraskielisessä opetuksessa lapsilla on mahdollisuus kokeilla ja käyttää oppimaansa vierasta kieltä samalla, kun he oppivat myös muita asioita.

Luonnollisia tapoja omaksua kieliä

Usein oletetaan, että vieraita kieliä oppii parhaiten lapsena ja nuorena. Onkin totta, että pienet lapset omaksuvat helposti ja luonnollisesti ympäristössään kuulemiaan kieliä. Yksi syy siihen, että lapset oppivat helposti kieliä on se, että kielen oppiminen tapahtuu nimenomaan luonnollisessa ympäristössä.

Kuten tiedämme, ihmisten kyky omaksua vieraita kieliä ei kuitenkaan häviä iän karttuessa. Koululaiset ja aikuiset oppivat vieraita kieliä tehokkaasti ja menestyksekkäästi kielten tunneilla ja nykyisin myös tietokoneohjelmien avulla. Vieraskielinen opetusympäristö silti helpottaa ja nopeuttaa heidänkin kielenoppimistaan.

Yksi tehokkaan kielenopetuksen edellytyksistä on, että oppilaalla on samanaikaisesti mahdollisuus sekä opiskella kieltä ohjatusti että omaksua sitä todellisissa käytännön tilanteissa. Oppitunneilla ääntämisharjoitukset sekä kielen rakenteiden ja sanaston opettelu vievät kuitenkin usein paljon aikaa. Tällöin kielen luonnolliseen ja luontevaan käyttämiseen ja kokeiluun voi olla vähemmän mahdollisuuksia.

Ohjattu kielen opiskelu on välttämätöntä, että kielen perusrakenteet opitaan. Kielten oppitunneilla ei välttämättä jää aikaa syventyä muuhun kuin näihin ehdottoman tärkeisiin perusasioihin. Kielen oppija tarvitseekin aikaa kielen omaksumiseen ja kokonaiskuvan muodostamiseen kielen perusrakenteiden ympärille.

Vieraskielinen opetus tarjoaa luonnollisen ympäristön kaikenikäisten oppijoiden kielelliselle kehitykselle. Oppijoilla on mahdollisuus syventää kielitaitoaan harjoittamalla oppimaansa käytännön tilanteissa. Tällä voi puolestaan olla motivoiva vaikutus muuhunkin oppimiseen. Mahdollisuus luontevaan ja luonnolliseen kielitaidon käyttöön voi kasvattaa lasten ja nuorten halua ja intoa oppia muitakin vieraita

Itseluottamusta

kieliä. Juuri luonnollisuus näyttääkin olevan yksi merkityksellisimmistä vieraskielisen opetuksen menestystekijöistä.

Kokemuksia kielenoppimisesta

Toisille koulussa kielenopiskeluun kulutetut tunnit, kieliopin harjoittaminen, sanojen opettelu sekä vieraalla kielellä puhuminen ja kirjoittaminen ovat olleet innostavia ja miellyttäviä kokemuksia. Heille koulu on antanut vahvan pohjan kielitaidon hyödyntämiseksi läpi koko elämän.

Toisille kielten oppiminen on kuitenkin ollut työlästä ja vaikeaa. Kielten tunneilla opittuja asioita on myös voinut olla vaikea soveltaa myöhemmin käytännön elämään. Osa vieraan kielen oppijoista ei koulusta lähdettyään tunnu osaavan hyödyntää opiskelemaansa kieltä parhaalla mahdollisella tavalla. Monipuolisista oppitunneista huolimatta kielitaidossa saattaisi olla parantamisen varaa ja kynnyksensä käyttäen vierasta kieltä koetaan korkeaksi.

Onko hyvän kielitaidon taustalla synnynnäinen lahjakkuus vai hyvät mahdollisuudet omaksua ja oppia vierasta kieltä?

Toiset tuntuvat olevan luonnostaan lahjakkaampia oppimaan kieliä kuin toiset. Mutta pitäisikö tämän takia vähemmän lahjakkaiden vain tyytyä kohtaloonsa?

Kaikilla lapsilla on syntyessään luonnollinen kyky omaksua kieliä. Tämä omaksumiskyky toimii pohjana yksilön myöhemmällekin kyvyille oppia

vieraita kieliä. Vaikka lapset ovatkin luonnostaan lahjakkaita omaksumaan kieliä, heillä täytyy olla myös mahdollisuuksia käyttää tätä kykyään. Jos vanhemmat eivät vaivautuisi puhumaan tai muuten kommunikoidaan lapsensa kanssa, olisi hyvin todennäköistä, ettei lapsi oppisi viestimään ja käyttämään kieltä yhtä nopeasti kuin muut ikätoverinsa. 'Tekemällä oppiminen' on siis avain menestyksekkääseen kielen oppimiseen.

Ovatko jotkut sitten luonnostaan kielellisesti erityisen lahjakkaita? Epäilemättä ovat, aivan kuten jotkut ovat musiikillisesti, matemaattisesti, liikunnallisesti tai taiteellisesti lahjakkaita. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että muiden tulisi luovuttaa ja unohtaa vieraiden kielten opiskelu. On pidettävä mielessä, että lahjakkuus on suhteellinen käsite. Lahjakkuuden ilmeneminen riippuu silti paljon siitä, miten koemme ympäröivän maailman: mikä meitä kiinnostaa ja innostaa tai mihin olemme pettyneet, väsyneet tai muuten kyllästyneet.

Vieraskielinen opetus antaa lapsille mahdollisuuksia 'oppia tekemällä' ja vahvistaa samalla kaikkien - ei vain erityisesti kielellisesti lahjakkaiden - lasten halua ja innostusta vieraita kieliä ja niiden oppimista kohtaan.

Tehokkuus kielenoppimisessa ja kommunikoinnissa ei perustu vain siihen, mitä tiedämme, vaan myöskin siihen, kuinka tätä tietoa käytämme.

Tekemällä oppii

Erilaisia lapsia, erilaisia oppimistyylejä

Lapset oppivat erilaisia asioita yksilöllisten oppimistyylinsä mukaisesti. Näiden tyilien välillä voi olla suuriakin eroja.

Koulussa voi olla hankala huomioida eri oppimistyylejä, koska opetus on sopeutettava jopa kolmellekymmenelle erilaiselle luokassa istuvalle oppilaalle. Niinpä koulun opetuskäytänteet eivät voi vastata kaikkien oppilaiden yksilöllisiä oppimistyylejä. Tämä ongelma koskee kaikkia opetettavia aineita, mutta erityisesti se näyttää vaikuttavan matematiikan ja vieraiden kielten oppimiseen.

Kielten oppimistyyleissä on siis yksilöllisiä eroja: jotkut opiskelevat mielellään erilaisia asioita vieraasta kielestä, kun taas toiset oppivat kieltä mieluummin käyttämällä ja kokeilemalla. Tarjoamalla lisää mahdollisuuksia kielen käyttämiseen vieraskielinen opetus monipuolistaa opetuskäytänteitä ja näin edistää yhä useampien oppilaiden kielellisten taitojen kehittymistä.

Kielitaidon merkitys

Kielen osaaminen on paljon muutakin kuin sanojen ja rakenteiden hallintaa tai täydellisten lauseiden muodostamista. Koulumenestystä - ja vieraiden kielten oppimista - mitataan erilaisin mittarein kuten koetuloksia, jotka sinänsä ovat olennainen osa nykyistä koulukulttuuria. Pelkkien arvosanojen tuijottaminen voi kuitenkin sokaista näkemästä varsinaisia oppimiseen liittyviä tekijöitä, jotka ovat monien oppilaiden kannalta erittäin merkityksellisiä.

Oman äidinkielenkin tehokas ja tarkoituksenmukainen käyttö eri tilanteissa voi olla vaikeaa, koska eri tyylejä ja käyttötapoja on niin paljon. Samaakin kieltä puhuvat ihmiset käyttävät kieltä hyvin eri tavoin eri viestintätilanteissa ja myös yksilöllisten erojen kuten ammatin vuoksi. Kielen oppiminen onkin eri asia kuin sen soveltaminen eri tilanteisiin ja tyyleihin. Vieraskielisessä opetuksessa oppilailla on mahdollisuus käyttää vierasta kieltä erilaisissa tilanteissa ja oppia soveltamaan myös erilaisia tyylejä käytännössä.

Emme ole oppineet kielellisiä taitoja ainoastaan siksi, että olemme luonnostamme lahjakkaita, vaan myös siksi, että meillä on ollut käytännön mahdollisuuksia oppia erilaisia tyylejä ja tapoja käyttää kieltä. Lisäksi olemme uskoneet omaan kykyymme oppia.

Jo vauvana ihmisellä on kyky kommunikoida hyvinkin menestyksekkäästi vain muutaman sanan ja äänneen avulla. Voimme myös kommunikoida vieraalla kielellä, vaikka kieliopilliset tietomme olisivatkin heikot, sanavarastomme suppea ja ääntämyksemme puutteellinen. Ajatus siitä, että vierasta kieltä voi käyttää vasta, kun sen hallitsee tarpeeksi hyvin, tulisi unohtaa tai ainakin kyseenalaistaa. Sen sijaan uuden kielen käyttämiseen tulisi kannustaa heti alusta lähtien.

Vieraskielisessä opetuksessa oppilaita kannustetaan soveltamaan vähäistäkin kielitaitoa heti alusta alkaen erilaisissa tilanteissa. Kun lapset ja nuoret huomaavat, miten vieraskielisen opetuksen avulla saaduilla vaatimattomammillakin taidoilla voidaan menestyä ja kehittyä sekä parantaa oppimistuloksia, heidän positiivinen asenteensa itseensä kielen oppijana voi kasvaa ja vahvistua. Lasten ja nuorten innostus ja positiivinen asenne onkin vieraskielisen opetuksen voimavara, jota pyritään hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti.

Kieli ja ajattelu

Saatamme joskus tahtomattammekin aliarvioida lastemme kykyjä oppia kieliä, vaikka fysiologisesti aivojen kapasiteetti kielten oppimiseen ja omaksumiseen on valtava. Eri kielten ja erilaisten kielellisten mallien oppimisen katsotaan kehittävän laajemminkin lasten ajatteluprosesseja.

Saman ilmiön näkeminen useammasta eri näkökulmasta - vaikkapa kahden eri kielen kautta - voi auttaa näkemään muitakin asioita useammalta kannalta. Kyky ”ajatella” useammalla kuin yhdellä kielellä voi siis yleisestikin kehittää lasten ja nuorten ajattelua ja käsityskykyä.

Mahdollisuus käsitellä asioita useammasta näkökulmasta tai useamman kielen kannalta rikastuttaa ja laajentaa myös käsitteenmuodostuskykyä. Vieraskielinen opetus voi siis osaltaan auttaa oppilaita näkemään asioita eri perspektiiveistä ja havaitsemaan käsitteiden välisiä yhteyksiä, mikä puolestaan voi edistää muutakin oppimista.

Vieraskielinen opetus näyttäisi siis tarjoavan paitsi lisää mahdollisuuksia oppia vierasta kieltä itseään myös vaikuttavan kykyyn ”ajatella” kyseisellä kielellä.

Vieraskielinen opetus ja sosiaaliset tekijät

Vieraskielinen opetus ei ole uusi asia. Vieraalla kielellä opettamista on käytetty jo vuosisatojen ajan yhtenä kielenopetuksen muotona. Esimerkiksi Euroopan historiassa latinaa on yleisesti käytetty opetuksen kielenä.

Mahdollisuus koulutukseen on usein kuitenkin ollut vain harvojen ja valittujen etuoikeus. Opetukseen, johon on kuulunut myös vieraiden kielten opiskelua, on valittu vain pieni ryhmä nuoria, ja he ovat päässeet myöhemmin nauttimaan taloudellisen ja poliittisen eliitin eduista. Jos katsomme ajassa tarpeeksi kauas taaksepäin, myös omassa maassamme opetus ja koulutus ovat olleet vain tietyn eliitin etuoikeus.

Nykyisen vieraskielisen opetuksen tavoitteena on tarjota oppilaille mahdollisuuksia omaksua ja oppia vieraita kieliä mielekkäällä ja motivoivalla tavalla sosiaalisista tai taloudellisista tekijöistä riippumatta.

Jälkikirjoitus

Olemme nähneet, mitä yhteiskunnallisia rakennemuutoksia Euroopan integraatiokehitys on tuonut tullessaan. Informaatioteknologian kehityksen ja tietokoneiden yleistymisen myötä maailma tuntuu todellakin pienenevän. Monipuolinen kielitaito on yhä enenevässä määrin itsestänselvyys ja edellytys monilla aloilla. Nämä tosiseikat sekä lisääntynyt tietous kielen omaksumisesta ja oppimisesta ovat innostaneet monia vieraskieliseen opetukseen.

Koko yhteiskuntamme hyötyy monikielisyyden ja vieraiden kielten oppimisen edistämisestä niin taloudellisesti kuin kulttuurisestikin. Vieraskielinen opetus antaa lapsillemme ja nuorillemme mahdollisuuden kehittää kielenkäyttötaitojaan ja hyötyä niistä sekä nyt että tulevaisuudessa.

Kysymyksiä ja vastauksia

Kysymyksiä ja vastauksia

Kysymys: Voiko lapsen äidinkielen kehitys kärsiä vieraskielisestä opetuksesta?

Vastaus: Vieraskielisessä opetuksessa ensimmäisen kielen eli äidinkielen kehittymistä pidetään myös tärkeänä. Kun vieraskielinen opetus toteutetaan tarkoituksenmukaisesti, lasten äidinkielen kehityksen ei ole todettu kärsivän. Lapset saattavat sekoittaa eri kielten äänteitä ja sanoja oppiessaan useammalla kuin yhdellä kielellä. Tämä on ns. interferenssiä eli kahden eri kielen erilaisten elementtien sekoittumista. Interferenssi kuuluu normaaliin kielenoppimisprosessiin, eikä se ole merkki erityisistä ongelmista, mikäli se ei osoittaudu jatkuvaksi ja toistuvaksi.

Kysymys: Oppivatko lapset eri aineiden keskeiset sisällöt vieraalla kielellä opiskellessaan?

Vastaus: Kyllä, vaikka oppiminen saattaa vieraskielisen opetuksen alussa olla hieman hitaampaa. Tämä voi johtua siitä, että oppilaan on ensin totuteltava vieraan kielen käyttöön. Toisaalta opetuksen edetessä on mahdollista, että oppimistulokset jopa paranevat käytettäessä vierasta kieltä. Usein opettajat myös käsittelevät asioita selkeämmin ja yksinkertaisemmin käyttäessään vierasta kieltä.

Kysymys: Entä jos joku ei ole yhtä hyvä kielissä kuin muut luokan oppilaat?

Vastaus: Lasten kielellisissä taidossa voi olla eroja kuten missä tahansa muissakin taidoissa. Eri oppilaiden valmiudet vaihtelevat niin kielen kuin muunkin oppimisen suhteen. Vieraskielisessä opetuksessa lapset voivat käyttää vierasta kieltä kommunikointi- ja ongelmanratkaisutilanteissa opiskellessaan yhdessä muiden kanssa. Yhdessä tekeminen voi puolestaan edistää oppimista ja jopa tasoittaa kielitaidollisia eroja. Vieraskielisestä opetuksesta voivat siis hyötyä kaikki eivätkä vain kielellisesti lahjakkaat oppilaat.

Kysymys: Pitääkö lapsella olla aiempaa kokemusta vieraasta kielestä ennen vieraskielisen opetuksen aloittamista?

Vastaus: Vieraskielinen opetus tulisi aloittaa oppilaiden vieraan kielen oppimisen valmiuksien mukaan. Usein opetus aloitetaan olettaen, ettei lapsilla ole aiempaa kokemusta kyseisestä vieraasta kielestä. Aiemmat kokemukset kyseisestä vieraasta kielestä voivat auttaa ja olla hyödyllisiä, mutta ne eivät missään tapauksessa ole välttämätön edellytys vieraskieliselle opetukselle.

Kysymys: Joutuvatko lapset työskentelemään ahkerammin ja panostamaan enemmän opiskeluun osallistuessaan vieraskieliseen opetukseen?

Vastaus: Varsinkin alussa vieraalla kielellä oppiminen voi tuntua väsyttävältä, koska se vaatii enemmän panostamista kuin äidinkielellä opiskelu. Kun vieraalla kielellä kuunteluun, puhumiseen ja lukemiseen tottuu, oppiminenkin yleensä helpottuu. Koulun tehtävä on kuitenkin huolehtia, ettei oppilaiden työmäärää missään vaiheessa ylimitoiteta. Toisaalta vieraalla kielellä tapahtuva oppiminen koetaan itsessään useimmiten hauskaksi ja motivoivaksi, mikä puolestaan vähentää mahdollista ahdistusta.

Kysymys: Mikä on vanhempien vastuu vieraskielisessä opetuksessa?

Vastaus: Kuten kaikissa muissakin lasten koulunkäyntiin liittyvissä asioissa, vanhempien tulisi tukea lastensa kielenoppimisprosessia mahdollisuuksiensa mukaan. Tärkeintä on olla koko ajan aktiivisesti kiinnostunut. Lapsilta voi kysellä vieraskieliseen opetukseen liittyvistä asioista - sekä onnistumisista että mahdollisista ongelmista.

Vanhempien tulisi kuitenkin muistaa, että vieraskielinen opetus tapahtuu vain koulussa. Koti on tärkeä lapsen koko kielellisen kehityksen ja erityisesti äidinkielen kommunikointitaitojen kehittymisen kannalta.

Kysymys: Pitäisikö myös vanhempien hallita vieraskielisessä opetuksessa käytettyä kieltä?

Vastaus: Ei välttämättä. Vanhemmillakin on mahdollisuus oppia uutta kieltä lastensa kanssa, sillä lapsista voi olla joskus tavattoman hauskaa esimerkiksi leikkiä vanhempiensa kielenopettajaa! Tärkeintä kuitenkin on, että vanhemmat osoittavat kiinnostustaan ja pyrkivät tarjoamaan mahdollisuuksia ja tilanteita, joissa lapset voivat käyttää kielitaitoaan.

Kysymys: Entä jos lasta ei pysty auttamaan hänen kotitehtävissään?

Vastaus: Lasten tulisi pääsääntöisesti tehdä kotitehtävänsä omatoimisesti. Jos lapset kokevat kotitehtävät liian vaikeiksi, tästä tulisi kertoa opettajalle, jotta tehtävät voitaisiin soveltaa ja kohdentaa paremmin lasten tilanteeseen ja tasoon sopiviksi. Vieraskielisessä opetuksessa suositaan usein ongelmanratkaisukeskeisiä ja ryhmässä tapahtuvia, vuorovaikutuksellisuutta painottavia työtapoja. Yhdessä oppiminen ja avun saaminen luokkatovereilta voi kannustaa lasta selvittämään myös kotitehtäviin liittyviä ongelmia.

Kysymys: Aiheutuuko vieraskielisestä opetuksesta lisäkustannuksia?

Vastaus: Suomessa perusopetus ja siten myös vieraskielinen opetus on maksutonta. Joissain tapauksissa - koulusta ja oppilaiden tasosta riippuen - opettajat saattavat suositella lapsen kielellisen kehityksen tukemiseksi vapaaehtoista lisämateriaalia, joka voi aiheuttaa ylimääräisiä kustannuksia.

“Aktiivinen kiinnostus

Kysymys: Keitä ovat vieraalla kielellä opettavat opettajat?

Vastaus: Erityisen sopivia näyttäisivät olevan ne opettajat, jotka puhuvat oppilaiden ensimmäistä kieltä äidinkielenään. He pystyvät hyödyntämään vieraan kielen oppimisen yhteydessä omakohtaista tietoaan siitä, miten ensimmäisellä kielellä opitaan ja miten tämä kieli toimii. Varsinkin pienten lasten opetuksessa yhteinen ensimmäinen kieli on huomattava etu.

Kysymys: Huomioiko vieraskielinen opetus kaikki koulussa käytetyt kielet ja onko vieraskielisellä opetuksella vaikutusta monikulttuurisuuteen kasvamisessa?

Vastaus: Vieraskielisessä opetuksessa tavoitteena on huomioida kaikki koulussa käytetyt kielet eikä vain opetuksessa käytettyä vierasta ja lasten ensimmäistä kieltä. Vieraskielisen opetuksen laajempänä tavoitteena on vahvistaa lasten uskoa omaan oppimiskykyynsä ja samalla kasvattaa heidän positiivisia asenteitaan mitä tahansa vieraita kieliä ja niiden oppimista kohtaan. Usein vieraskielinen opetus toimii pohjana ja innostajana lapsen halulle oppia ja omaksua muitakin vieraita kieliä ja tutustua muihin kulttuureihin.

Jos lapsen äidinkieli on jokin muu kuin ympäristön käyttämä valtakieli tai yleisesti opetuksessa käytetty kieli, voi vieraskielinen opetus auttaa lasta arvostamaan omaa äidinkieltään ja kulttuuriaan entistä enemmän.

on parasta tukea.

